

18. NETTVERK SELGER STATLIG EIENDOM

Samarbeidet innenfor grupper som danner nettverk har overtatt deler av samfunnsstyringen.

Fagbevegelsen utgjør et slikt nettverk. Den har fått gjennomslag for at lønnsavtaler er en sak mellom lønnstaker og arbeidsgiver som ingen andre har noen rett til å blande seg i.. Resultatet av dette syn er at det er krevd lønninger som har skapt prisstigning. I løpet av ca.50 år har den norske befolkningen og nofrsk næringsliv blitt fratatt 95 prosent av verdien av sine penger.

Felles for nettverkene er at de styrer seg selv uten nevnerdig demokratisk påvirkning og at de består av tidligere politikere som har sikret seg attraktive retrettstillinger og derfor kan fortsette å utøve politisk makt-

Terje Aurdal i Økonomisk Rapport har gått en rekke nettverk etter i sømmene. Han forteller i Økonomisk Rapport nr. 17 1998 hvordan et slikt nettverk er bygger opp.

"Hermansen Nettverket

Tormod Hermansenn får det som han vil når store forandringer skal skje. Metodene han bruker er enkle.

Telenorsjefen har gjennom sitt ordinære arbeide jevnlig møter med personer som sitter i styrene i selskaper som kontrollerer over en tredel av kapitalen i landets 100 største bedrifter, enten vi måler i form av omsetning eller totalkapital. Omsetningen tilsvare to tredel av statsbudsjettet, 320 milliarder kroner...

Alle seks menn i fusjonsforhandlingene mellom Postbanken, Kreditkassen og Fokus Bank hadde erfart hverandre fra før, og Hermansen kjente de fleste og hadde kjend dem lengst. Fusjonsforhandlerne stolte på hverandre. Her er vi ved kjernen av det som får Telenorsjefen til å lykkes. I Hermansens verden krever tillit at partene har erfart at de kan ha tillit til hverandres motiver.

Æreskodeks.

Omtrent alt som kan krype gå i korridorene der de viktigste avgjørelser for landets økonomi og næringsliv blir tatt, har vært i kontakt med Hermansen. Og har dannet seg en oppfatning av hva han står for. Også samferdselsminister Odd Einar Dørum, som sitret av lyst til å gi ham sparken da Telenorsjefen gikk bak statsrådets rygg i forbindelse med fusjonsforhandlingene med Thelia, og informerte samferdselsministerens argeste politiske motstandere.

Utsættelse får Hermansen Dørum med på å lage Norges største bank., den samme Dørum som er imot sentralisering. Senterpartiet og Kristelig Folkeparti blir med på laget.

Fortellingen ligger i ærekodeksen. Dørum var perifer til makten før han ble statsråd. Han kjente ikke Hermansen før Theliafadesen tvang dem til å bli bedre kjent med hverandre. Og gutta skværet faktisk opp. Begge behersket mønnekoden, som er å snakke rett fra leveren, si sannheten uten en skjult agenda og ha en god vurderingsevne. Den viktigste del av koden, som kong Olav Haraldson brukte skruppelløst i sitt sentraliseringsprosjekt er å vise at man finner sin plass. Som Hermansen sa det til sin egen internavis, "Åpen linje" for noen år siden: "Hvis jeg er sjef, så er jeg sjef. Hvis jeg ikke er sjef, så finner jeg meg i at andre er det".

En tidligere sentral politiker med verv i næringslivet, og som har kjent Hermansen i over 25 år, har ingen tro på at partiboka var Hermansens viktigste våpen da han skaffet seg posisjoner under Arbeidepartiregjeringene.

Årsaken var ikke medlemskap i partiet, men at menn som møttes forsto hverandre, sier han.

Gutta Boys

Det er kombinasjonen av kontaktnett og personlighet som ligger bak når Hermansen får det som han vil hos jevnbyrdige. Derfor lykkes han under ulike omgivelser. Alle vi har snakket med forteller det samme. Han tar ordene rett fra leveren. Viker ikke for konfrontasjoner. Selv om han ikke forteller den fulle og hele sannhet, er det han sier saklig og ærlig, så folk soler på hans motiver.

Hertug Hermansen mestrer de gamle stormennenes væremåte. Når menn kjenner igjen kodeksen, oppstår gjensidig beundring.

Tormod Hermansens nettverk lå som et samlende garn over Bankasseforhandlingene. For fire fem år siden, den gang Tom Ruud var sjefen i Aker, samarbeidet Aker og Telenord om å utvikle et system som skulle utnytte utleiesjefene så effektivt at det skulle gi enorme økonomiske gevinster.

Harald Arnkværn, Kreditkassens styreformann, ble i 1991 utnevnt av Tormod Hermansen til å være statens banksikringsfonds representant i tjenestingsbankenes sikringsfond. Fokus Banks toppduo, Bjarne Borgersen, og Stein Holst Annexstad. Borgersen og Hermansen har kjent hverandre siden Borgersrud overtok som sjef i kriserammede Fokus Bank, da Hermansen satt som leder i Banksikringsfondet. Annexstad var styreformann også dengang og fikk Hermansens støtte til å fortsette. De to kjenner hverandre også fra Asplan, der Hermansen satt i styret til Stiftelsen Asplan, mens Annexstad var styremedlem i datterbedriften Asplan Viak A/S. Det andre sterke nettverket går via styret i Bankforeningen. Der banksjefene treffer hverandre jevnlig i styret,

og hvor **Arne Skauge** er sjef, eksministeren som engang var avhengig av finansråd Hermansen.

Bankkammerater

Også i den mer perifere del av bankenes beslutningsorganer sitter det påvirkere som er en del av Tormod Hermansens nettverk. LO økonom **Stein Reegård** i Kreditkassens representantskap satt sammen med Hermansen i styret for Statens Banksikringsfond. I det styret havnet etter hvert også økonomiprofessor **Einar Hope** som nå skal ta stilling til fusjonen i egenskap av konkurransedirektør. Mens fusjonsforhandlingene pågikk var senterpartivennene **Eivind Reiten** og **Oddbjørn Nordseth** på jakt sammen. Samtalen kom naturlig inn på fusjonen. Nordseth leder representantskapet og valgkomitéen i Fokus, mens Reiten er styreformann i Posten, og en joker under forhandlingene og i den videre beslutningsprosessen. En avtale mellom den fusjonerte banken og Posten om bruk av postnettet er en forutsetning for å få kongens råd til å bite på agnet. Nordseth er Hermansens sjef i Telenord styret, mens Reiten og Hermansen kjenner hverandre i postsammenheng siden Hermansen er styreleder i Postbanken.

Stormesteren

Vår spaltist Gudmund Hernes skrev i forrige Økonomisk Rapport at teoretisk kan man få forbindelse med nesten alle jordens mennesker gjennom 6 til 7 mellomledd hvis alle mennesker kjenner omtrent 100 personer, og de har tilfeldig kontakt med hverandre. Tenk da hvordan Hermansen med sitt kjempenettverk kan nå de grupper og personer som har makt i lille Norge. Hernes refererte også forskningresultat som viste hvor effektivt det er å operere i små tette klikker. Med broer over til andre klikker. Ved å hekte små nettverk sammen når man fort de fleste personer i alle klikker.

Hernes fremhever **Einar Gerhardsen** som stormester i å bruke dette. Tormod Hermansen er minst like dyktig. selv om han en gang benektet at han utnyttet nettverket fullt ut. Sommeren 1992 sa han: "Jeg har et stort nettverk, men jeg forsøker ikke bevisst å utnytte det. I et lite land kjenner vi hverandre på kryss og tvers. Det krever at man skiller mellom personlige og profesjonelle relasjoner" ¹.

Kilder:

¹ Terje Aurdal, Økonomisk Rapport nr. 17, 1998.

19. HVEM SELGER ARVESØLVET

Det er kapitalinnsatsen som har skapt velstanden i Norge. Før vi kunne skaffe kapital og utnytte våre naturressurser var Norge et fattig land. Den energi som ble vasket fossen rant ut i havet til ingen nytte.

Sam Eyde var foregangsmannen. Han bygde Norsk Hydro- Elektrisk Samstoff Aktieselskap i 1905 med fransk og svensk kapital. Sam Eyde forsto hvor viktig det var for Norges fremgang å utnyttet vannkraften.

Etter den første pioner-tiden har vi bygget ut nesten alt vi har av vannkraft. Norge sitter i dag på en evigvarende ressurs som gir oss nesten gratis energi. På basis av denne energirikdom har vi bygget ut et allsidig industri samfunn. Det har tatt 100 år å nå dette mål. Vår velstand baserer seg på utnyttelsen av norske naturherligheter og norsk-utviklet teknologi. Utviklingen er drevet av norsk kapital betalt av det norske folk og av norsk næringsliv. Der hvor oppgaven har vært for stor har stat og kommune trådt til. Derfor anser vi de fullt nedbetalte kraftverkene som et felleseie. Dette syn kommer også til uttrykk i lovverket.

Det finnes mange som har interesse av å overta disse våre naturherligheter og ta godt av de fordeler vi har.

Det er lett å forvirre norske politikere til å tro at vi nå går inn i et større fellesskap som gjør at vi ikke kan sitte på disse fordeler alene. Gjennom forskjellige former for avtaleverk er vi satt under press utenfra. Her gjelder det å vise standhaftighet, og ikke la seg påvirke av smarte, lure, beregnende utendringer, noe som snille, dumme, enfoldige norske politikere ikke er kjent med å være i besiddelse av.

Dessuten kan våre politikere settes under press.. Våre motparter er spesialister på å manipulere og påvirke beslutningsprosessene. De kjenner våre politikeres feilgrep gjennom tidene Det er bedre å gi etter og beholde ansiktet enn å få avdekket de mest kontroversielle episoder.

Bakgrunnen for oppkjøpene ligger i at våre motparter har altfor mye papirpenger som det haster med å plasseres i realverdier. Bankenes ufattelige rikdom skyldes nettopp at tidligere felleseie blir oppløst og lagt frem på markedet..

IMF's rådgivning

IMF's Norgerapport som kom ut i februar 2000, anbefaler privatisering av statlig eiendom. IMF peker først og fremst på Statoil, Telenor og våre banker. De næringer som IMF ønsker at vi skal privatisere, beskjeftiger 300 000 personer og har en omsetning på 350 milliarder kroner årlig.

Nyere planer omfatter salg av selskapet Statkraft som i dag, med statlige midler, har kjøpt opp og samlet i sin hånd nær halvparten av vårt vannkraftverk.

Privatisering betyr overføring til aksjeselskaps form. Da kan privatpersoner stå likt i kampen for å kjøpe andeler – såfremt de har penger. Penger i denne størrelsesorden har bare de store internasjonale bankene.

Tilbakefallsretten

Helt fra 1800-tallet har Norge forsøkt å verge sine naturherligheter fra oppkjøp av utenlandske kapitalister. Under Gunnar Knudsen, som var statsminister fra 1908 til 1910 vedtok Stortinget den såkalte "Tilbakefallsrett". Den tillot utenlandske kapitalkrefter å bygge ut norske vannfall på betingelse av at anlegget etter maksimalt 60 år, skal tilfalle staten uten at staten yter vederlag. Tilbakefallsretten var forløperen til de senere konsesjonslovene som kom i 1917.

Tilbakefallsretten markerer i prinsippet at ingen politiker har rett til å avhende norske naturherligheter med virkning for fremtidige generasjoner.

Da Statoilaksjene ble lagt ut for salg fulgte det med 15 prosent av SDØE, Statens Direkte Økonomiske Eierskap i oljesektoren, d v s 15 prosent av eiendomsretten til samtlige olje og gasskilder. SDØE er anslått til å ha en verdi på 660 milliarder kroner.

En tilbakefallsrett etter 60 år er ingen urimelighet. Etter 60 år forventes at pengene som er betalt for aksjene har mistet mesteparten av sin verdi.

Salg av næringslivet

Å selge banker, industri og vårt lands naturherligheter til utlandet, tjener ikke vårt lands interesser. Når kapitalinntektene fra vårt næringsliv går til utenlandske banker og institusjoner betyr det økonomisk tap for vårt land. De utenlandske eiere kan unndra seg de sosiale forpliktelser som hviler på næringslivet. Arbeidsplasser kan flyttes ut av landet.

Norske politikere som selger norsk næringsliv til utlandet og får betaling i papirpenger, arbeider i fremmede makters interesser. I de etterfølgende avsnitt skal jeg påvise at de norske politikere som har gått inn for tilretteleggelse og salg av norsk næringsliv til utlandet, på forskjellig måte er knyttet til enten USA direkte, til Council on Foreign Relation CFR, til Trilateral Commission TC, eller til Bilderbergers Club. Disse tre organisasjoner står på privat grunn og antas å arbeide for å innføre den nye verdensregjering som ikke har konstitusjonell tilknytning til noen stat.

Den private verdensregjering som er i emming, trenger kapitalinntektene fra vårt næringsliv for å kunne bygge ut sitt globale styringsapparat.

kraft som i dag, med
 er halvparten av vår
 form. Da kan privat-
 de har penger. Penger i
 nkene.

herligheter fra oppkjøp
 m var statsminister fra
 sfallsrett". Den tillot
 l på betingelse av at
 t staten yter vederlag.
 nslovene som kom i

politiker har rett til å
 ige generasjoner.
 t med 15 prosent av
 en, d v s 15 prosent av
 nslått til å ha en verdi

Etter 60 år forventes
 av sin verdi.

utlandet, tjener ikke
 ringsliv går til uten-
 p for vårt land. De
 elser som hviler på

til utenlandet og får
 interesser. I de etter-
 som har gått inn for
 å forskjellig måte er
 on CFR, til Trilateral
 rganisasjoner står på
 nsregjering som ikke

ag, trenger kapital-
 le styringsapparat.

I bind 1 har jeg beskrevet hvorledes livbåtfabrikken "Harding,"
 sumpfabrikken "Moxy" og "Tandbergs Radiofabrikk" alle tre et resultat av
 norsk ekspertise og gründerens pågangsmot, ble påført en kunstig likviditetskrise
 med hjelp av inflasjonspolitik, hvorefter eierne som er blitt fratatt deler av sin
 kapital, og derved kom i en konkurssituasjon ble kastet ut av sine bedrifter som
 deres livsverk. Bedriftene ble overtatt av pengekapitalister eller av staten.

Jeg har valgt å utheve med fet skrift navnene på de personer som etter mitt
 skjønn har arbeidet for å selge våre nasjonale verdier til utlandet, og for
 pengene De jeg har trukket frem har etter mitt syn gått imot vårt lands
 interesser.

EØS avtalen

ble innført i Norge av **Gro Harlem Brundtland**. Hun hadde lenge arbeidet
 med en avtale mellom EF og EFTA landene. EU Kommissjonens president
 Jacques Delors og alle regjeringsjefene i EF og EFTA var samlet på
 Slottet i Park Hotel i Oslo med Gro som vertinne. LOs mann i
 regjeringen, handelsminister Jan Balstad var sterkt involvert i prosessen

Avtalens innhold ble ikke behandlet av Stortinget. Avtalen gir EU
 Kommissjonen rett til å pålegge Norge å endre sine lover i overensstemmelse
 med de direktiver som Kommissjonen vedtar.

EØS avtalens overvåkningsorgan ESA har gjort en rekke fremstøt for å
 få tilbakefallsretten og konsesjonslovene opphevet. Norske naturherligheter
 legges i så fall åpent for utenlandske oppkjøp til evig eierskap.

EØS avtalen pålegger Norge dessuten å tillate frie kapital bevegelser
 over våre grenser.

Jens Chr. Hauge, var sterkt involvert i overtakelsen av Moxy- og
 Tandbergs Radiofabrikk. Han har nær tilknytning til det den gang hemmelige
 Stay Behind som har vist seg å være et redskap for CIA.

Finn Lied, som bisto Hauge ved overtakelsen av Tandberg var direktør
 for Forsvarets Forsknings Instutt, FFI, følgelig er Lied en særlig betrodd mann i
 USA, med nære forbindelser til Pentagon. Han bidro til å overføre Tandbergs
 Radiofabrikk fra Vebjørn Tandberg til staten, i strid med aksjelovens
 bestemmelser.

Forberedelser til salg

Fra 1970-årene ble våre bedrifter svekket av inflasjon. Det var et stort behov for
 å skrive opp regnskapsverdiene i takt med kronens avtagende kjøpekraft.
 Regnskapsloven fra 1976 som **Arbeiderpartiet** fikk gjennomført i Stortinget
 tillot ikke oppskrivning. Forbudet gjelder fortsatt i dag. Fra 1976 til 2004 tapte
 kronens 75 prosent av sin kjøpekraft. Våre eldre bedrifters bokførte

kapitalverdier som skulle vært forhøyet til minst fire ganger sin opprinnelige verdi, er derfor sterkt undervurdert i regnskapene. Det gjør oppkjøpene billigere. 1

Skattereformen av 1992 som ble vedtatt av **Arbeiderpartiregjeringen** tillot aksjonærene å ta ut bedriftenes akkumulerte fonds. Store kontantutbetalinger falt i aksjonærenes hender, skattefritt. Våre bedrifter ble på få år tømt for all bevegelig egenkapital. Den ble erstattet med innlånt kapital. Bare aksjekapitalen og de skjulte verdier er tilbake i bedriftene. Et oppkjøp består i å betale for aksjekapitalen og å overta gjelden. Da får man de skjulte verdiene på kjøpet.

Konsesjonslovene fra 1917 hindret ofte salg. Disse lovene var vedtatt av fremsynte politikere nettopp for å verne vår industri og våre naturherligheter mot oppkjøp fra pengesterke utlendinger i en periode da landets kapitalsituasjon var svak.

Under høyreregjeringen Syse ble opphevelsen av konsesjonslovene behandlet. Senterpartiet og SV gikk sterkt imot opphevelsen. Syseregjeringen var splittet. Den søkte avskjed i 1990.

Gro Harlem Brundtland overtok regjeringsmakten. Med støtte i Høyre og Fremskrittspartiet ble konsesjonslovene opphevet og norsk næringsliv kunne legges ut for salg.

Statsminister **Gro Harlem Brundtland** i Arbeiderpartiet er medlem av Council on Foreign Relations International Advisory Board, IAB, år 2000. Det er sannsynlig at opphevelsen av konsesjonslovene er inspirert av hennes nære kontakt med CFR, som arbeider for å skape et verdensomfattende kapitalmonopol. CFR ønsker å samordne og styre all produksjon med hjelp av sitt kapitalmonopol. **Gro Harlem Brundtland** kan ikke være lojal mot IAB og på samme tid arbeide for Norges interesser. Å oppheve konsesjonslovene var til beste for CFR og til skade for Norge. Det baner veien for utenlandsk oppkjøp av våre naturherligheter. Det betyr tap for Norge..

Journalist Terje Valestrand i Bergens Tidende har berettet om dette 18. mai 2003 under overskriften:

"Ja, vi selger dette landet... som vi byder frem."

Teksten er, inspirert av vår nasjonalsang.

Arbeiderpartiet har samlet om seg en stor gruppe tidligere politikere som sitter i stillinger hvorfra de kan selge vårt næringsliv til utlandet, betalt med papirpenger. Det første store salget kom to år etter at Konsesjonslovene var opphevet. **Finn Kristensen** fra Arbeiderpartiet var næringsminister. Norsk

Hydro under ledelse av **Egil Myklebust** solgte sine aksjer i Freia Sjokoladefabrikk til det amerikanske selskapet Kraft General Food.

Deretter solgte Norsk Hydro sine aksjer i plastbedriften Dyno Cipax som er Norges største båtprodusent. Vi kjenner Pionerbåtene som ble skapt av gründeren Ringdal i begynnelsen av 1950-årene. Kjøper er et engelsk pensjonsfond som også har kjøpt seg inn i andre plastfabrikker og derved kontrollerer en hel bransje.

Fiskeoppdrett er utpekt som Norges fremtidige satsingsområde. Her vil fiskeproduksjon være en begrensning. Fiskeproduksjonen vil før eller senere bli begrenset av tilgangen på fôr.

I denne situasjon selger Norsk Hydro sine aksjer i Hydro Seafood til det hollandske Nutreco som er verdens største på lakseoppdrett, en konkurrent til norsk lakseoppdrett. Mange undret seg over dette salget. Det var fullt mulig å stoppe det med politiske midler, men bare SV og Senterpartiet var imot salget.

Fru **Grethe Knudsen**, Arbeiderpartiet, som var næringsminister ble spurt av Morten Lund fra Senterpartiet, hva hun ville gjøre for å sikre Hydro Seafood på norske hender? Hun svarte:

"Jeg forutsetter at Hydro, som det velrenommerte konsern det er, utfra sine strategiplaner har gjort sine vurderinger og kommet til, utfra de kjerneområder de mener er riktige for konsernet å satse på, at de vil selge ut en del, og at de samtidig har vurdert eventuelle kjøpere ut fra deres kompetanse, deres evne til utvikling og deres evne til forskning..." 1

Egil Myklebust var i mange år leder av Norsk Hydro. I dag er han styreformann i både Norsk Hydro og i Scandinavian Airline System, SAS. Han er således en av landets store næringslivsledere. I 2003 deltok han på møtet i Bilderbergers Club. Her møtte han 28 amerikanske ledere, blant dem flere av president George W. Bush's rådgivere, foruten at syv møtedeltagere fra Nederland var tilstede. Myklebust er fast medlem av Bilderbergers Club. Når han står bak flere, etter manges oppfatning, kontroversielle salg til utlandet, kan årsaken være at han er under påvirkning av, og har bøyd av for Bilderbergernes internasjonale nettverk.

Under **Egil Myklebusts** ledelse har Norsk Hydro solgt bedrifter for 25,5 milliarder kroner. Disse pengene har vi ikke bruk for. Oljefondet var oppe i 600 milliarder kroner på den tid og det vokser fortsatt.

1 817 bedrifter solgt ut av landet

Ifølge journalist Valestrand i Bergens Tidende, er 1817 norske bedrifter solgt ut av landet med våre politikeres hjelp frem til år 2003. 1

Delprivatiseringen og første etappe i salget av Telenor og Statoil ble gjort av statsminister **Jens Stoltenberg**. Jens Stoltenberg tilhører en av de sterkeste familier innenfor Arbeiderpartiet. Far til Jens, Thorvald Stoltenberg er president i Norges Røde Kors. Han var FN mekler i Kosovo konflikten. Han er medlem av Trilateral Commission, TC.

Da **Kjell Magne Bondevik** med Kristelig Folkeparti, Høyre og Venstre overtok regjeringmakten i oktober 2001 ble Jens Stoltenbergs arbeide ført videre. Bondevik har vist en nesten grenseløs servilitet overfor amerikanere. Statoil aksjer for 26 milliarder kroner ble lagt ut for salg på aksje-markedet.

Da børsintroduksjonen var over hadde de store internasjonale bankene kjøpt 78 prosent av de 18,2 prosent av Statoil som er solgt på børsen. Den norske "folkeaksjen" ble prompte overtatt av de store finanskapitalistene som nå eier 14,2 prosent av hele Statoil. Det norske folk, som gjennom statlig eierskap var den suverene eeneier av Statoil, ble gjennom privatiseringen satt delvis utenfor.

De banker som samarbeider er styrt av "en hånd". I lange tider ble de faktisk styrt av en person. Han heter David Rockefeller. Hans etterfølgere eier etter børsintroduksjonen 11 prosent av det samlede Statoil. De 20 største eiere i Statoil er:

	1 728 931 498	antall Aksjer
Staten ved Olje og energidepartementet	1 728 931 498	antall Aksjer
The Chase Manhattan Bank, klientkonto	31 388 459	
UBS AG London Branch	26 337 661	
The Bank of New York	25 407 301	
Statoil ASA	25 000 000	
State Street Bank and Trust	17 945 448	
Morgan Stranley & Co Intl. Limited	15 251 201	
The Chase Manhattan Bank	13 837 433	
Morgan Stanley & Co inc.	12 365 622	
Goldman Sachs International	12 238 952	
Boston Safe Dep and Trust (USA NOM)	11 027 138	
Bankers Trust Company	10 671 367	
Fidelity Funds – European Growth	9 924 600	
Clearstream Banking S. A.	8 346 939	
Dresdner Bank AG	7 243 915	
Citybank intl. (LUX Branch)	6 906 400	
Vital Forsikring ASA	6 802 200	
Morgan Stanley and Co. Intl. Limited	6 796 140	
Clydesdale Bank Plc	6 753 800	
KLP Forsikring	6 030 000	

Gruppen som har gjort seg gjeldende i mer enn 20 år, består av **Rune Bjerke**, direktør i kraftselskapet Hafslund, **Grethe Faremo**, direktør, **Einar Førde** tidligere NRK sjef, **Finn Kristensen**, egen konsulentvirksomhet, **Harald Nordvik**, egen virksomhet, tidligere Statoil-sjef og **Kjell Roland**, leder i finansselskapet Elcon.

Stortingsrepresentant Britt Hildeng mener Arbeiderpartiets oljegruppe påvirket partiet til å delprivatisere Statoil. Deltagerne hadde sentrale posisjoner under partiets harde Statoil-strid

I Arbeiderpartiets uformelle oljegruppe deltok mange av de sentrale aktørene i partiet, regjeringen og oljeindustrien som presset på for å få vedtatt en delprivatisering av Statoil..på Aps landsmøte i 2000. Flere medlemmer av gruppen bekrefter at temaet er tatt opp i nettverket som eksisterer på siden av de formelle partistrukturer og som er ukjent for de fleste i partiet.

Daværende leder Britt Hildeng i Oslo Ap som tok et klart standpunkt mot delprivatisering tror deltagerne i oljegruppen bidro til å snu et reelt flertall mot delprivatisering på grasrota i partiet. 15

Fagforbundet som ledes av Jan Davidsen har snudd i denne saken. Fagforbundet krever den 29. 10. 04 at aksjene i Telenor og Statoil skal kjøpes tilbake til staten-

Hydro Agri

Den 24. mars 2003 ble Hydro Agri skildt ut fra Norsk Hydro og aksjene lagt ut på børs. 12

Dermed skrives et nytt kapittel i Sam Eydes kvelstoff fabrikk fra 1905. Betydelige ting har skjedd i løpet av 100 år. Norsk Hydro er blitt Norges største bedrift med totalt 54 000 ansatte i 80 land. Hovedproduktet er fremdeles plantenæringstoffer som tilskudd til jordbruket Hydro er blitt oljeproducent i konkurranse med Statoil

Norsk Hydro kom inn i aluminiumproduksjonen ved å overta aluminiumsverkene som de tyske okkupasjonsmakten etterlot seg i Norge etter andre verdenskrig.

I januar 2002 kjøpte Norsk Hydro det tyske aluminiumsproduzenten WAV for 25 milliarder kroner fra EON, med penger blant annet fra salget av Hydro Seafood. I dag er Norsk Hydro Europas største aluminiumproducent og nr. tre i størrelse på verdensbasis.

Generaldirektør **Eivind Reiten** som nå gir fra seg hovedproduktet som har skapt fremgang gjennom 100 år sier at 80 prosent av aksjene skal fordeles på Norsk Hydros tidligere aksjonærer. Staten skal sitte igjen med 34 prosent.

Det vi kan vente oss er at bankene som utsteder pengene, etter hvert vil ta over en stadig større andel av aksjene og dermed produksjonsresultatet.

Næringsminister **Ansgar Gabrielsen** sier at regjeringen ønsker å videreføre statens rolle som en betydelig eier av denne virksomheten

Agri er verdens ledende kunstgjødselvirksomhet med stort vekstpotensiale. Som eget selskap vil Agri få direkte tilgang til kapitalmarkedet. Dette vil gi større muligheter for verdiskaping, sier generaldirektør i Hydro, Eivind Reiten. 13

Vi vet av erfaringene med Statoil-salget at de store bankene kommer til å sikre seg aksjene og at Agri som nå heter Yara, vil få et CFR medlem inn i styret..

Det antydes at prisen som er mellom 11,5 og 13,1 milliarder er satt for lavt. Det sies at den burde være 20 milliarder. 17

Vannkraft på børs

Det arbeides for å privatisere våre energiverk og å trekke inn utenlandsk kapital på eiersiden.

Lyse Energi A/S som eies av 16 kommuner i Rogaland, planlegger å gjøre selskapet til Norges nest største energiverk. Ledelsen vil ha kraftselskapet ut av politikernes hender. Lyse Energi ønsker å slå seg sammen med Agder Energi. De vil bygge et gasskraftverk og tilby verdens nest største oljeselskap Shell, 33,3 prosent av aksjene. Ved å begrense Shell's andel til 33,3 prosent, vil

ikke tilbakefallsretten komme i beraktning, Til sammen vil de to selskapene ha en verdi på 25 – 30 milliarder kroner. 7

Statkraft, som eies av staten har gjennom lengre tid kjøpt opp kommunale og fylkeskommunale kraftproduksjonsselskaper. I april 2001 melder Aftenposten at staten vil skyte inn 6 milliarder kroner i egenkapital og at lånerammen vil bli utvidet med 10 milliarder kroner for å kunne fortsette oppkjøpene.

Frem til år 2007 vil Statkraft bruke ytterligere 40 milliarder kroner til oppkjøp. Selskapet vil da ha fordoblet sin heleide kraftproduksjon. 8 Spekulasjoner går om Statkraft blir det neste store statsselskap etter Telenor og Statoil som blir delprivatisert og børsnotert. Den nye direktøren etter september 2001 har erfaring med å bringe selskaper på børs. 9

Å selge kraftverk, betalt med papirpenger uten tilbakefallsrett er i strid med norske nasjonale interesser. Et slikt salg er en gave til de internasjonale bankene, som jeg har nevnt, gjerne vil bytte ut sine papirdollar med realverdier.

Kraftutbygging har vært en nasjonal oppgave i alle år. Målet var at alle norske hjem skulle ha adgang til billig elektrisk kraft. Vårt kalde klima gjør at vi må varme opp våre innendørs oppholdssteder i store deler av året. Ved salg av vannkraftverk kan vi risikere at utenlandske krefter beslutter å legge på strømprisen og ta aksjeutbyttet til utlandet slik at deler av befolkningen ikke har midler til å utnytte denne naturressurs.

Mange føler seg utrygge på at fiskeriallmenningen utenfor kysten skal bli tatt fra befolkningen for å bli overført til kapitalinteressene. Nye lover som underbygger en slike prosesser blir stadig vedtatt.

Vannressursloven,

vedtatt våren 2001. åpner for salg av våre vannrettigheter til utlandet.

Havbeiteloven,

Åpner for å gi utlendinger disposisjonsrett over viktige deler av havområdene våre,

Mineralloven,

Den er enda ikke vedtatt, men vil kunne åpne for salg av fjellområder til utlandet.

Oppdrettloven,

Åpner for salg av oppdrettkonsesjoner til utlandet

Det gir en utrygghetsfølelse at fiskeriminister Svein Ludvigsen er frimurer.

Vi må regne med at hans lojalitet er rettet mot frimureriet og at hans hovedoppgave, dersom han lykkes, er å selger ut næringsgrunnlaget for en hel landsdel til kapitalkreftene som han samarbeider med.

En modell

For å studere virkningen av en økning av pengemengden som er et sentralt virkemiddel i politikken, kan vi benytte en modell. Vi ønsker å utelukke alle faktorer som virker forstyrrende på vår analyse som kun angår økning av pengemengden i et ellers stabilt uforanderlig samfunn.

Vi tenker oss et samfunn hvor menneskene lever isolert uten økonomisk samkvem med andre land. Dette samfunn har ingen vekst, mengden av papirpenger er konstant og det økonomiske liv gjentar seg år etter år uten endringer. I denne situasjon får en gruppe monopol på å trykke penger. Gruppen blir også autorisert til å bruke de nytrykte penger til å kjøpe opp produksjonsenheter, fabrikker, som da kommer i statens eie.. Hver gang en fabrikk er kjøpt og betalt kommer nye papirpenger i omløp i tillegg til de penger som finnes i samfunnet fra tidligere. Prisene vil stige fordi den tidligere balansen mellom tilbud av varer og tilgjengelig pengemengde er endret. Pengenes kjøpekraft vil stabilisere seg på et nytt lavere nivå. fordi pengemengden har økt og produksjonen, tilbudet, er uforandret. Kjøpet av fabrikken har påført befolkningen et tap som følge av at pengemengden har økt. Tapet er nøyaktig det samme som den sum som er betalt for fabrikken. Det vil si at befolkningen egentlig har betalt hva fabrikken koster ved at verdien av samfunnets opprinnelige pengemengde har gått ned. Gruppen med monopol på utstedelse av penger blir eier av produksjonsenheten mot å yte trykkeomkostningene og det papir som medgår til å fremstille sedlene. Denne prosess gjentar seg. Befolkningen vil innrette sitt økonomiske liv på at pengenes kjøpekraft avtar noe for hvert år. Gruppen som trykker pengene vil øke sine eiendomsverdier. På vegne av staten. Over tid vil gruppen som trykker penger bli eier av en stadig større del av samfunnets produksjon.

Stormesteren i Sion Viser Protokoller er selvsagt interessert i den økonomiske politikk som blir ført. Den vil med tiden gi ham all økonomisk makt. Han sier i forelesningenes 5. dag:

For å kunne herske med uinnskrenket makt må kapitalen ha monopol på enhver virksomhet i handel og industri. Usynlige hender er i ferd med å virkeliggjøre denne planen over hele verden. Når først dette målet er nådd, vil de næringsdrivende ha kommet i en slik overvekt i statens liv at de, uten å bli forstyrret, kan utbytte folket.

Økonomisk underkastelse

Ved hjelp av fri flyt av kapital, privatisering av statlig og kommunal eiendom, en jevn økning av pengemengden fra bankenes side, og tilrettelegging av forholdene fra lokale politikere i de enkelte land, vil de internasjonale bankene være i stand til å tilvende seg all eiendomsmasse, dersom de tar tiden til hjelp og får arbeide uten hindringer.

De internasjonale bankene vil vinne kampen om aksjene fordi de skaper pengene selv. Med tiden vil de eie, forvalte og ta gevinsten av all produksjon og handel. Det er deres mål, som de med tiden vil nå dersom ingen tar forholdsregler mot denne utvikling og stopper prisstigningen som er sentral i denne prosess.

Med Arbeiderpartiets og Kristlig Folkepartis hjelp er vi iferd med å kopiere Argentina og bringe Norge inn i den samme håpløse økonomiske situasjon som Argentina har vært i gjennom lang tid. Følgene av denne prosess er gammel og kjent, den er beskrevet av George Orwells, i hans berømte bok som heter "1984". Den utkom på norsk i 1950. Her skriver Orwells":

"Kapitalistene eide alt i verden, og alle andre var trellede deres. De eide all jorden, alle husene, alle fabrikkene, og alle pengene. Hvis noen var ulydig mot dem, kunne de kaste ham i fengsel, eller ta fra ham hans arbeide og la ham sulte ihjel. Når et alminnelig menneske snakker med en kapitalist, måtte han krype og bukke for ham og ta av seg lua og tiltale ham 'Sir' 17.

Kilder:

- 1 Terje Valestrand, *Bergens Tidende*, 18. mai 2003
- 2 Alf Ole Ask, *Aftenposten*, 23. juni 2001.
- 4 Ingvild Rugland, *Dagens Næringsliv*, 7. august 2002.
- 5 Ole Ask, *Aftenposten*, 8. august 2002
- 7 Espen Løkeland-Stai, *Klassekampen*, 16. desember 2000.
- 8 Sigurd Bjørnstad, *Aftenposten* 26. april 2001.
- 9 Flemming Dahl, *Aftenposten*, 28. juni 2001.
- 10 Tallene for aksjekapitalforhøyelse er velvillig beregnet av Brønnøysund
Registrene og er sende til forfatteren i brev datert 13. januar 1997.
Aftenposten NTB, 18. september 2003.
- 11 Alf Ole Ask, *Aftenposten*, 8. jan 2002.
- 12 Alf Ole Ask, *Aftenposten*, 19. november 2003
- 13 Alf Ole Ask, *Aftenposten* 9. februar 2004
- 14 Geir Arne Borg, Jan Inge Krossli, *Dagsavisen*. 29. januar, 2004
- 15 George Orwells, *1984* oversatt av Trygve Width, Gyldendal, 1950
- 16 Christian H. Haraldsen., *Aftenposten*
- 17